

Стомлена, спечена, пилом прибита,
Журиться нива, дощем не полита;
Що орачеві цей рік вона дасть?
Випаде ж, боже, така напасть:
За літо дощику хоч би краплина...
Притьмом укриє нужда селянина,
Де він добуде той хліба шматок
Задля малих незмислених діток?

Журиться тяжко і сам хлібороба:
Виляже взимку без корму худоба...
Хліба на ниві немає снопа,
Так послужила фортуна сліпа!
Чим він у волость подушне заплаче?
Чим перекриє безверхую хату?
Тут ще ік тому мала дітвора...
Заздалегоди тікай хоч з двора!

Журиться й жінка його роботяща:
Перевелись огороди нінащо.
Дасться упомку їм рік цей зима!
Ні буряка, ні капусти нема,
Навіть немає мішечка картоплі,
Льон не зійшов, погоріли коноплі...
Чим-то обшиє вона, облата
Діти малії, о мати свята!
